

Nu știi cât dori

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- De ce nu-mi spui că se contractă timpul
Și orele se scurg parcă n-ar fi,
Că unii zei au părăsit Olimpul
Ca să transforme nopțile în zi?

M-aș transforma și eu într-un luceafăr,
Să-ți las pe talpă un sărut în zori,
Iar dacă nu-l strivești în somn și teafăr
Voi fi-n amurg, rămân... Nu știi cât dori

Când anotimpuri trec, la rând, în goană,
Și caii vremii scot pe drum scânteii,
Ca niște fulgere, bacoviană
E viața fără tine, fără zei.

- De ce nu-mi spui că se comprimă ora
Înghesuită-n sfericu-i nucleu?
Cutia am deschis-o, deci Pandora
Ne șantajează... Vinovată? Eu.

Dar între noi imperii de răbdare
S-au așezat, încât abia mai pot
Să-ncep punând o ultimă-ntrebare:
Tu crezi că vom găsi un antidot

Care să curme dorul și durerea,
Distanța s-o reducă între noi?
Nu vezi că nici cuvântul, nici tăcerea
Nu ne ajung când suntem amândoi?

Ioan Grigoraș & Liliana Trif